

Sygnatura akt I C 708/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 04-09-2018 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Porada-Łaska

Protokolant: sekretarz sądowy Sylwia Marek

po rozpoznaniu w dniu 04-09-2018 r. w Kaliszu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp.z.o.o. z siedzibą w W.

przeciwko P. I.

o zapłatę 873,84 zł

I. zasądza od pozwanej P. I. na rzecz powoda (...) Sp.z.o.o. z siedzibą w W. kwotę 873,84 zł (osiemset siedemdziesiąt trzy złote 84/100) z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie za okres od 18.07.2018 r. do 04.09.2018 r.,

II. należność zasądzoną w pkt. I wyroku rozkłada na 4 (cztery) raty miesięczne, w tym pierwsze 3 (trzy) raty w kwocie po 220,00 zł (dwieście dwadzieścia złotych 00/100), a ostatnia rata w kwocie 213,84 zł (dwieście trzynaście złotych 84/100) powiększona o odsetki określone w pkt I wyroku, raty płatne do ostatniego dnia każdego miesiąca, poczynając od miesiąca następnego od tego, w którym wyrok się uprawomocnił - z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od każdego uchybionego terminu płatności poszczególnych rat,

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 317,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Katarzyna Porada - Łaska

Sygn. akt I C 708/18

UZASADNIENIE

W dniu 18 lipca 2017 roku powód (...) Sp. z.o.o. z siedzibą w W. wystąpił z powództwem przeciwko P. I. o zapłatę 873,84 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od 18 lipca 2017 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód stwierdził, że na podstawie umowy pożyczki nr (...) z dnia 18 listopada 2015 r. przysługuje mu wierzytelność w stosunku do pozwanej, na którą składają się: 750,00 zł należności głównej oraz kwota 123,84 zł tytułem odsetek.

W dniu 26 września 2017 r. Sąd Rejonowy w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, od którego pozwana wniosła sprzeciw.

W sprzeciwie pozwana nie kwestionowała dochodzonych przez powoda kwot, wniosła jedynie o rozłożenie zaległości na raty w wysokości po 100 zł miesięcznie z uwagi na trudną sytuację finansową.

Powód w piśmie z 03 lipca 2018 r. podtrzymał wszystkie dotychczasowe żądania, twierdzenia i wnioski. Ponadto wyraził zgodę na spłatę dochodzonego roszczenia w maksymalnie 4 ratach w tym 1 ratę wyrównującą, z zastrzeżeniem, że w przypadku opóźnienia w płatności lub braku spłaty którejkolwiek z rat, całość roszczenia stanie się wymagalna.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwana P. I. zawarła z powodem w dniu 18 listopada 2015 r. umowę pożyczki nr (...), zgodnie z którą pozwana zobowiązała się do zwrotu udzielonej kwoty pożyczki wraz z prowizją w terminie do 18 grudnia 2015 r.

W wyniku tej umowy po stronie pozwanego doszło do powstania następujących zaległości: 750,00 zł należności głównej, 123,84 zł odsetek umownych, naliczanych od należności głównej od dnia 18 grudnia 2015 roku.

(okoliczności niesporne)

Pozwana jest w trudnej sytuacji materialnej spowodowanej wcześniejszym wypadkiem komunikacyjnym, chorobą dziecka oraz śmiercią domownika. Pozwana samotnie wychowuje małoletnie dziecko, nie ma stałego zatrudnienia oraz posiada liczne wierzycelności u innych podmiotów.

(okoliczności niesporne)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i podlega uwzględnieniu.

W przedmiotowej sprawie pozwana zawarła z powodem umowę pożyczki i nie dotrzymała warunków umowy, nie spłacając wymagalnych należności, czego pozwana nie kwestionowała.

Należało więc zasądzić dochodzoną kwotę.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c., 482 § 1 k.c. oraz 359 k.c. i zostały one zasądzone zgodnie z żądaniem pozwu za okres od 18 lipca 2018 r. do 04 września 2018 r. (tj. do dnia wydania wyroku).

W przedmiotowej sprawie zachodziły podstawy do rozłożenia zasądzonej kwoty na raty zgodnie z wnioskiem pozwanej, na co zresztą powód wyraził zgodę w piśmie z 03 lipca 2018 r. Zasądzoną należność rozłożono na 4 miesięczne raty, w tym 3 pierwsze raty w kwocie 220,00 zł, a ostatnia rata w kwocie 213,84 zł - powiększona o odsetki określone w pkt I wyroku, płatne do ostatniego dnia każdego miesiąca, poczynając od miesiąca następnego od tego, w którym wyrok się uprawomocnił - z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od każdego uchybionego terminu płatności poszczególnych rat.

Sąd nie uwzględnił wniosku powoda o zawarcie w rozstrzygnięciu zastrzeżenia, iż w przypadku opóźnienia w płatności lub braku spłaty którejkolwiek z rat, całość roszczenia stanie się wymagalna. Mając na uwadze okoliczności sprawy i zebrany w sprawie materiał należy stwierdzić, iż zawarcie tego rodzaju zastrzeżenia w przedmiotowej sytuacji nie ma żadnego uzasadnienia.

W świetle bowiem art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. Przepis powyższy nie zobowiązuje Sądu, w przypadku rozłożenia świadczenia na raty, do orzeczenia o natychmiastowej wymagalności całego roszczenia – w przypadku braku spłaty raty. Brak jest podstawy prawnej do uwzględnienia takiego żądania. Oczywiście strony w umowie mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania i zawrzeć odpowiednie postanowienie w tym zakresie. Natomiast Sąd nie jest władny do tworzenia nowego obowiązku obciążającego jedną ze stron stosunku zobowiązaniowego z uwagi na brak normy prawnej. Słuszne interesy wierzyciela, w przypadku opóźnienia w płatności rat są zabezpieczone poprzez zasądzenie odsetek od poszczególnych rat w razie wystąpienia takiego opóźnienia, co daje ochronę wierzycielowi przed

dalszymi stratami (wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie IX Wydział Cywilny Odwoławczy z dnia 26 sierpnia 2014 r., sygn. IX Ca 286/14).

Ponadto należy stwierdzić, iż dokonując zastrzeżenia o natychmiastowej wymagalności całości rozłożonego na raty świadczenia w przypadku opóźnienia w zapłacie jakiegokolwiek z rat, ochrona dłużnika byłaby w istocie iluzoryczna i sprzeczna z interesem dłużnika w postaci braku możliwości uzyskania rozłożenia świadczenia na raty (wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie Wydział I Cywilny z dnia 26 czerwca 2014 r., sygn. akt. I ACa 157/14).

Sądowi znane są poglądy odmienne od wyrażonego powyżej, tj. dopuszczające uczynienie w wyroku wzmianki, której powód się domaga. Jednakże, po pierwsze, Sąd w składzie niniejszym poglądów tych nie aprobuje, a po drugie - w okolicznościach niniejszej sprawy tzn. sytuacji materialnej pozwanej, a także wysokości zobowiązania, a co najważniejsze, niewielkiej ilości rat, na które świadczenie zostało rozłożone, ochrona udzielona pozwanej, przy dokonaniu zastrzeżenia, o które powód wnioskował, byłaby pozorna, jeśli nie iluzoryczna.

Powołany art. 320 k.p.c. wyraża szczególną regułę wyrokowania, dotyczącą przedmiotu orzekania, dającą sądowi możliwość uwzględnienia także interesów pozwanego. Ma on charakter materialnoprawny, ponieważ modyfikuje treść łączącego strony stosunku cywilnoprawnego, w odniesieniu do sposobu i terminu spełnienia świadczenia przez pozwanego i w tym zakresie jest konstytutywny (wyr. SN z 3.4.2014 r., V CSK 302/13, Legalis), do czego sprowadza się istota tzw. moratorium sędziowskiego. W przedmiotowej sprawie przyjęcie, że okoliczności, które uzasadniają wyjątkowość tej sytuacji wynikają z trudnej sytuacji majątkowej i rodzinnej pozwanego (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, red. prof. dr hab. Elwira Marszałkowska-Krześ, 2018, Legalis).

Zatem orzeczono jak w pkt 2 wyroku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., na które składała się: kwota 270,00 zł tytułem opłaty za czynności radców prawnych zgodnie z treścią § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U.2018.265 t.j.), 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa i 30,00 zł tytułem opłaty sadowej od pozwu.

SSR Katarzyna Porada – Łaska